

Minister van Volksgezondheid, tegen betaling of kosteloos, psychotrope stoffen te hebben vervaardigd, in bezit te hebben gehad, te hebben verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, alsmede zonder voorafgaande specifieke invoervergunning van de Minister van Volksgezondheid, tegen betaling of kosteloos, psychotrope stoffen te hebben ingevoerd,

namelijk het zogenaamde product **DMT (N, N-dimethyltryptamine)** dewelke opgenomen is in artikel 2 § 2 van voormeld KB van 22 januari 1998,

met de verzwarende omstandigheid dat de feiten gepleegd werden als daden van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging in de hoedanigheid van leidend persoon,

met name : de invoer, het bezit, het afleveren en de verkoop van niet nader te bepalen hoeveelheden *ayahuasa – Santo Daime* dewelke de substantie DMT bevat, doch

– minstens 24,560 kilogram *ayahuasa – Santo Daime* dewelke de substantie DMT bevat te hebben, ingevoerd

met samenhang te Zaventem op 30 november 2011

– minstens 23,830 kilogram *ayahuasa – Santo Daime* dewelke de substantie DMT bevat te hebben, ingevoerd

met samenhang te Zaventem op 10 januari 2012

DE TWEEDE :

te Jabbeke en met samenhang te Gent, Zaventem en elders in het Rijk in de periode van 28 februari 2003 tot en met 5 november 2012, herhaaldelijk op niet nader te bepalen tijdstippen :

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2 bis §1 (§§ 1, 3 b en 5), 4 (§§ 1, 4 en 6), 5 en 6 van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsmiddelen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen (BS 06.03.1921) en op de artikelen 1, 25, 26§1, 31§1, 40 bis en 45 §§ 1 en 2, 3° van het KB van 22 januari 1998 houdende regeling van sommige psychotrope stoffen en betreffende risicobeperking en therapeutisch advies (BS 14.01.1999), buiten het verwerven of het bezit van geneesmiddelen krachtens een geneeskundig voorschrift, zonder voorafgaande algemene vergunning van de Minister van Volksgezondheid, tegen betaling of kosteloos, psychotrope stoffen te hebben vervaardigd, in bezit te hebben gehad, te hebben verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, alsmede zonder voorafgaande specifieke invoervergunning van de Minister van Volksgezondheid, tegen betaling of kosteloos, psychotrope stoffen te hebben ingevoerd,

namelijk het zogenaamde product **DMT (N, N-dimethyltryptamine)** dewelke opgenomen is in artikel 2 § 2 van voormeld KB van 22 januari 1998,

met de verzwarende omstandigheid dat de feiten gepleegd werden als daden van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging,

met name : de invoer, het bezit, het afleveren en de verkoop van niet nader te bepalen hoeveelheden *ayahuasa – Santo Daime* dewelke de substantie DMT bevat, doch

– minstens 24,560 kilogram *ayahuasa – Santo Daime* dewelke de substantie DMT bevat te hebben, ingevoerd

met samenhang te Zaventem op 30 november 2011

– minstens 23,830 kilogram *ayahuasa – Santo Daime* dewelke de substantie DMT bevat te hebben, ingevoerd

met samenhang te Zaventem op 10 januari 2012

CORRECTIONALISATIE WAT BETREFT DE FEITEN SUB A & B :

De feiten sub A en B hiervoor omschreven zijn strafbaar met criminele straffen ingevolge :

- de artikelen 1, 2 bis (§§ 1, 4 b en 5), 4 (§§ 1, 4 en 6), 5 en 6 van de wet van 24 februari 1921 en de artikelen 1, 25, 26§1, 31§1, 40 bis en 45 §§ 1 en 2, 3° van het KB van 22 januari 1998 (wat betreft tenlastelegging A)
- de artikelen 1, 2 bis (§§ 1, 3 b en 5), 4 (§§ 1, 4 en 6), 5 en 6 van de wet van 24 februari 1921 en de artikelen 1, 25, 26§1, 31§1, 40 bis en 45 §§ 1 en 2, 3° van het KB van 22 januari 1998 (wat betreft tenlastelegging B)

Er bestaat nochtans aanleiding om een correctionele straf op te leggen wegens verzachtende omstandigheden voortvloeiend uit de afwezigheid van vroegere veroordelingen tot zeer zware criminele straffen in hoofde van de eerste en de tweede verdachte.

Gelet op het artikel 47 van de wet van 11 juli 1994 dat het 2de artikel wijzigt van de wet van 04 oktober 1867.

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagden betekend, waarbij verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor de tenlasteleggingen A en B, strafbaar gesteld met criminele straffen;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging, daartoe bijgestaan (1)/ vertegenwoordigd (2) door hun raadslieden;

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting;

De dagvaarding dient ingevolge materiële vergissing te worden verbeterd in die zin dat waar staat 'ayahuasa' dit dient te worden vervangen door 'ayahuasca'.

BEOORDELING

Beklaagden betwisten niet ayahuasca thee, bevattende DMT, vanuit Brazilië te hebben ingevoerd, in bezit te hebben gehad en te hebben afgeleverd en dit in het kader van de door hen beleden geloofsleer, geïnspireerd op Santo Daime, waarbij de consumptie van de ayahuasca thee behoort tot het essentiële heilige sacrament van de erediensten van die godsdienst en zonder dewelke die godsdienst niet daadwerkelijk kan worden beleden (zie ter zitting van 20/01/2014 voor beklagden neergelegde besluiten). Dat de in beslag genomen ayahuasca thee DMT bevat, blijkt afdoende uit de door het NICC uitgevoerde analyses, waarbij overigens ook harmine en hamaline werd aangetroffen, terwijl, nog volgens het verslag van het NICC, deze laatste stoffen, volgens sommige bronnen, zouden worden toegevoegd om de effecten van DMT te versterken door de afbraak ervan in de darm te vertragen.

Beklaagden voeren echter aan dat de drugwet enkel DMT in synthetische vorm zou verbieden en dat noch de planten, waarvan een afkooksel wordt gemaakt om de thee te bereiden, noch de ayahuasca thee zelf opgenomen zijn in het K.B. houdende regeling van sommige psychotrope stoffen en betreffende risicobeperking en therapeutisch advies van 22/01/1998 (hierna genoemd K.B. van 22/01/1998). Zij verwijzen tevens naar een brief van Herbert Shaepe, secretaris bij het internationaal orgaan tot controle van verdovende middelen van de Verenigde Naties, waarin gesteld wordt dat geen enkele plant die DMT bevat, noch de preparaten ervan verboden zijn door het Internationaal Verdrag van Wenen inzake psychotrope stoffen.

Luidens art. 1, 1 van het K.B. van 22/01/1998 wordt verstaan onder psychotrope stoffen : de stoffen bedoeld bij de artikelen 2, 25 en 38 van dat besluit, hun zouten en de bereidingen waarin deze stoffen of hun zouten verwerkt zijn. Er is geen beperking tot enkel de synthetische vorm van deze stoffen.

Artikel 2 par. 1 a van voormeld K.B. vermeldt onder meer de stof DMT.

De ayahuasca thee is een bereiding uit verschillende planten die DMT bevat, zodat deze onbetwistbaar een volgens onze nationale strafwetgeving verboden middel betreft, waarvan de invoer, het bezit en het afleveren strafbaar zijn.

In ondergeschikte orde voeren beklagden aan dat de toepasselijke bepalingen uit onze nationale drugwet buiten toepassing dienen te worden gelaten, aangezien het verbod op het invoeren, bezitten, afleveren en verkopen van DMT een zodanige inbreuk vormt op hun vrijheid van godsdienst, dat deze inbreuk niet kan beschouwd worden als zijnde noodzakelijk in een democratische samenleving. Een afweging tussen het recht op godsdienstvrijheid, zoals gewaarborgd door art. 9 EVRM en art. 18 BUPO, en het belang van de Staat, bestaande in het beschermen van de volksgezondheid door het opleggen van een verbod op DMT,

zou er, aldus beklagden, ontegensprekelijk moeten toe leiden dat er meer gewicht moet worden toegekend aan de godsdienstvrijheid, nu aan het gebruik van de ayahuasca thee geen noemenswaardige gezondheidsrisico's kleven.

Ter ondersteuning van hetgeen zij voorhouden, verwijzen beklagden naar de door hen ter zitting van 20/01/2014 neergelegde wetenschappelijke literatuur, naar de gecontroleerde setting waarbinnen de thee door hen wordt gebruikt en naar rechtspraak in Nederland, waarbij in die zin reeds werd geoordeeld.

Op basis van de strafinformatie en de behandeling van de zaak ter zitting, met inbegrip van de kennisname van de door beklagden neergelegde rechtspraak uit Nederland en de door hen neergelegde wetenschappelijke literatuur, staat, naar het oordeel van de rechtbank, evenwel vast dat het gebruik van DMT, voorkomend in de ayahuasca thee, een gevaar betekent voor de volksgezondheid.

Het in de ayahuasca thee voorkomend bestanddeel DMT is een hallucinogene drug en het gebruik van de ayahuasca risico's brengt ontegensprekelijk risico's voor de gezondheid met zich mee.

Uit de strafinformatie blijkt immers dat gebruikers van de thee hallucineren, dat DMT initieel negatieve psychologische reacties of psychotische episodes van voorbijgaande aard kan teweegbrengen (stuk A neergelegd voor beklagden, p. 4 en stuk 1 neergelegd door het openbaar ministerie ter zitting van 20/01/2014, verslag 2009-2010 van het informatie- en adviescentrum inzake schadelijke sektarische organisaties), dat zij vaak braken (hetgeen ook blijkt uit de ter beschikking gestelde emmers), dat afgeraden wordt de thee met alcohol en met tal van nochtans zeer gebruikelijke voedingswaren, waaronder gist, kaas, vlees, fruit, chocolade, ..., te combineren, aangezien zij de kans op verhoogde bloeddruk, misselijkheid en hoofdpijn verhogen (zie stuk 1 neergelegd voor beklagden, intake gesprek), dat de thee niet mag gecombineerd worden met bepaalde medicatie, waaronder neussprays, slaapmiddelen, medicijnen tegen migraine en allergieën, antidepressiva, ..., dat personen met hartklachten of epilepsie niet kunnen deelnemen aan het ritueel (zie stuk 1 neergelegd voor beklagden, intake gesprek), dat talrijke bronnen waarschuwen tegen het gekruiste gebruik van ayahuasca thee met andere psychotrope stoffen (ook alcohol en geneesmiddelen) en wijzen op de gevaarlijke wisselwerking van het gecombineerde gebruik met andere verdovende middelen, in het bijzonder antidepressiva, gekend als *Selective Serotonin reuptake inhibitor* (SSRI), hetgeen kan leiden tot een serotonergisch syndroom met ernstige gevolgen en gebeurlijk de dood (zie stuk 1 neergelegd door het openbaar ministerie ter zitting van 20/01/2014, verslag 2009-2010 van het informatie- en adviescentrum inzake schadelijke sektarische organisaties). Ook uit de adviezen van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België met betrekking tot het gebruik van psychotrope stoffen - in het bijzonder ayahuasca en iboga - binnen de spirituele markt (stuk 5 neergelegd door het openbaar ministerie ter zitting van 20/01/2014) blijkt het gevaar voor de volksgezondheid. In voormelde nota wordt onder meer verwezen naar het onderzoek van geactualiseerde gegevens door "la commission nationale Française des stupéfiants et des psychotropes", waarin werd aangetoond dat ayahuasca psycho-actieve uitwerkingen heeft en er een neurotoxiciteit werd aangetoond bij dieren en belangrijke somatische gevolgen, waarna de Franse wetgever zowel

bepaalde planten waaruit de thee getrokken wordt als de stoffen die te vinden zijn in de ayahuasca thee toevoegde aan de lijst van verboden middelen. Nog steeds volgens het advies van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België lijken de weinig beschikbare studies niet aan te geven dat er een risico bestaat voor verslaving aan ayahuasca, maar gelet op het herhaald gebruik is het noodzakelijk om zich zorgen te maken omtrent het risico op chronische vergiftiging, genotoxiciteit/kankergevaar alsook reprotoxische risico's. De Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België stelt besluitend de potentiële (en reële volgens sommige in de vakliteratuur beschreven gevallen) toxiciteit van bereidingen op basis van ayahuasca te benadrukken, er wel op wijzende dat het momenteel onmogelijk is om de graad van toxiciteit te bepalen van de niet-gestandaardiseerde en onvoldoende bestudeerde bereidingen, zowel op chemisch als op toxicologisch vlak en stelde voor om, uit bekommernis voor de volksgezondheid (eigen onderlijning), dat er op wettelijk vlak preventieve maatregelen zouden genomen worden.

Uit het feit dat beklaagden voorhouden dat het gebruik van de ayahuasca thee zo strikt wordt gereguleerd binnen hun geloofsgemeenschap blijkt voldoende dat zij zich ook wel bewust zijn met een niet ongevaarlijk product te handelen. Dat zij zich bewust zijn van de mogelijke gevaarlijkheid van de ayahuasca thee (in het bijzonder door het bestanddeel DMT) blijkt onder meer uit de intake procedure met vermelding van alle stoffen (ook voeding en medicijnen zoals voormeld) die de gebruikers niet mogen combineren met de thee, uit het feit dat ze mensen met bepaalde aandoeningen afraden deel te nemen, uit het feit dat zij contact opnemen met artsen die ter beschikking van de geloofsbeweging staan indien er twijfel is of een persoon de thee wel tot zich mag nemen (bij gebruik van medicatie), uit het feit dat op het intake formulier vermeld wordt, onder punt 4, dat de gebruikers oogcontact moeten nemen als ze zich niet goed voelen en uit het feit dat er steeds toezicht is door twee personen, 'fiscals' genoemd, die de mensen die onwel worden, moeten begeleiden.

Dat het risico op afhankelijkheid van ayahuasca in de huidige stand van de wetenschap als minimaal wordt beschouwd, dat de gebruikers van de thee verklaren weldadige en zelfs therapeutische gevolgen te ondervinden door het gebruik van de thee, dat het risico door de gecontroleerde setting - waarbij beklaagden zich bewust zijn van de mogelijke risico's voor de gezondheid en deze inderdaad pogen te controleren/inperken - beperkt zou zijn, dat de effecten op de gezondheid tijdelijk zijn en dat tot op heden geen ernstige bijwerkingen, die aanleiding gaven tot ziekenhuisopnames, zouden gekend zijn, is niet van aard daar anders over te oordelen.

De rechtbank neemt aan dat in de geloofsleer die beklaagden uitdragen het gebruik van ayahuasca thee een essentieel bestanddeel is en dat het niet kunnen gebruiken van de thee hun vrijheid van godsdienst aldus belemmert, maar is van oordeel dat een dergelijke beperking van de vrijheid van godsdienst, zoals bij wet voorzien, een noodzakelijke en dus toegelaten beperking is, gelet op het gevaar voor de volksgezondheid.

De feiten sub A in hoofde van eerste beklaagde, met inbegrip van de verzwarende omstandigheid dat de feiten gepleegd werden in het kader van een vereniging in

de hoedanigheid van leidend persoon – eerste beklaagde was/is kerkleider binnen de georganiseerde geloofsgemeenschap – en de feiten sub B in hoofde van tweede beklaagde, met inbegrip van de verzwarende omstandigheid dat de feiten gepleegd werden in het kader van een vereniging, zijnde de georganiseerde geloofsgemeenschap, komen afdoende bewezen voor wat betreft de invoer, het bezit en het afleveren van de ayahuasca, dewelke DMT bevat. De misdrijven, voorwerp van de tenlastelegging B, hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van tweede beklaagde en werden voor zijn rekening gepleegd.

Dat beklaagden de ayahuasca thee ook hebben verkocht, komt evenwel niet afdoende bewezen voor, zodat zij wat betreft dit aspect van de respectievelijke tenlasteleggingen A en B dienen te worden vrijgesproken en ontslagen van verdere rechtsvervolging.

Alle overige opwerpingen in besluiten voor de beklaagden zijn niet van aard hier anders over te oordelen.

De gepleegde feiten, zoals bewezen verklaard, kunnen maatschappelijk niet worden aanvaard.

Eerste beklaagde, geboren in 1953, is gehuwd en vader van drie kinderen. Hij geeft lessen schilderkunst.

Ter zake bestaan er, mede gelet op de context waarbinnen eerste beklaagde de feiten pleegde, gronden om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten in hoofde van eerste beklaagde. De openbare orde en de maatschappij zullen immers voldoende gevrijwaard worden door de hierna vermelde maatregel.

Anderzijds zou de toepassing van een sanctie de toekomstmogelijkheden van eerste beklaagde overdreven in het gedrang brengen.

Beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden daartoe, gezien hij nog niet werd veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en de feiten niet van die aard schijnen te zijn dat ze bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf. Hij beschikt immers over een blanco strafregister.

De beklaagde heeft ter zitting van 24/03/2014 in ondergeschikte orde zijn instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling (zie zittingsblad).

Tweede beklaagde, de VZW die de activiteiten van de kerkgenootschap, waarvan eerste beklaagde kerkleider is, overkoepelt, pleegde de in haar hoofde bewezen verklaarde feiten met éézelfde misdadig opzet, zodat er, overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw., slechts één straf dient te worden uitgesproken, namelijk de zwaarste.

In hoofde van tweede beklaagde komt het opleggen van een geldboete, zoals hierna bepaald, passend en afdoende voor als bestraffing voor het geheel van de

feiten en om recidive te vermijden. Er wordt uitstel van tenuitvoerlegging van de straf verleend zoals hierna bepaald.

Tweede beklaagde werd nooit eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en de weerhouden straf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven, zodat tweede beklaagde derhalve in de wettelijke voorwaarden verkeert voor het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de voorzitter aangeduid:
 artikelen 40, 42, 43, 65, 79, 80, 84, 100 van het strafwetboek;
 artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
 artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194 en 195, 226-227 van het wetboek van strafvordering;
 artikelen 2, 3, 4 en 9 van de wet van 26.06.2000 (B.S. 29.07.2000);
 artikel 1, eerste en tweede lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd;
 en alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoren aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Recht doende op **tegenspraak**.

Verbetert de dagvaarding ingevolge materiële vergissing: waar staat 'ayahuasa' dient dit te worden vervangen door 'ayahuasca'.

De eerste beklaagde ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging A wat betreft de verkoop NIET bewezen in hoofde van eerste beklaagde, spreekt hem dienvolgens **VRIJ en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolgning zonder kosten.**

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging A, behalve de verkoop, bewezen in hoofde van eerste beklaagde.

GELAST de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van eerste beklaagde voor de duur van **DRIE (3) JAAR.**

De tweede beklagde - VZW ANTROPOLOGIE STUDYCENTER OF AMAZON FOREST, afgekort ASAF

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging B wat betreft de verkoop NIET bewezen in hoofde van tweede beklagde, spreekt haar dienvolgens VRIJ en ontslaat haar terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging B, behalve de verkoop, bewezen in hoofde van tweede beklagde.

Veroordeelt de tweede beklagde bij toepassing van art. 65 lid 1 Sw. tot

een geldboete van DRIEDUIZEND (3.000,00) EUR

Zegt dat bij toepassing van artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd, voormelde geldboete met vijftig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op ACHTTIENDUIZEND (18.000,00) EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis, gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft de uitgesproken geldboete.

Verwijst de veroordeelden solidair tot het betalen van de kosten van het geding, in hun geheel begroot op €1.358,62.

Legt de veroordeelden elk de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van EENENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (51,20 EURO) in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013).

Verplicht de tweede veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van vijfentwintig euro + 50 decimes = € 150,00 te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, zoals laatst gewijzigd door K.B. dd 31.10.2005).

Verklaart, overeenkomstig art. 42, 1° Sw. en art. 4 § 6 van de Drugwet, de overtuigingsstukken OS 12/6201 en 13/1031, welke het voorwerp uitmaken of gediend hebben voor het plegen van voormelde feiten en welke eigendom zijn van de veroordeelde, verbeurd.

Stelt de overtuigingsstukken **OS 13/221** ter beschikking van het **openbaar ministerie** om ermee te handelen als naar recht.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **eenendertig maart tweeduizend en veertien**.

Waar zetelden:

N. DE LEERSNIJDER, rechter, waarnemend voorzitter bij wettig belet van de titularis en andere rechters ouder in rang van benoeming;

F. GHEERAERT, rechter;

K. VANDENBERGHE, rechter;

F. MADDENS, substituut procureur des Konings;

A. TRONCKAY, griffier.

A. TRONCKAY

N. DE LEERSNIJDER

F. GHEERAERT

K. VANDENBERGHE